

Natuurlijkehebbersleed

Er was eens een mevrouw, die een hekel had aan katten. Want katten hadden het gemunt op de Koolmezen in haar nestkastje. De Koolmezen hadden daar jongen, die ze niet graag in de maag van een kat zag verdwijnen.

En wat kregen de jonge Koolmeesjes te eten? Onder de nestkast lagen kleurige vliedervleugeltjes, weggegooide restjes van een maaltijd, zoals wij kippebotjes weggooiden. Toen deugden de Koolmezen, die zomaar die prachtige vlinders sloopten, ook niet meer. Later zag ze ook nog de rupsen, die haar planten en bloemen opaten, waardoor de vlinders weer uit de gratie raakten.

Het is een vermoeiende bezigheid om je in je eigen tuin over al deze zaken op te winden. Er is geen begin en geen eind aan. Het wordt een neergaande spiraal van teleurstellingen. Beter kun je die spiraal omdraaien. Laat de rupsen heerlijk meeëten van de kool, drink een kop koffie bij je Buddleia tussen de fladderende koolwitjes en maak je niet te druk. Al die kool kun je straks toch nauwelijks op.

Bijna was ik er laatst nog ingetuind: mijn rozenstruik zat vol luis. Toch maar de tuinslang pakken en de rommel erafspuiten? Gelukkig las ik nog net op tijd, dat Fitissen en Tjiftjaffen luis eten en aan hun jongen voeren. Toen ik dat meteen de volgende dag met eigen ogen zag gebeuren in mijn rozenstruik, heb ik me er meteen bij neergelegd, dat er geen knop uit zou komen door de luis. Op deze manier bespaar je ontzettend veel tijd, ergernis en teleurstellingen. En water.

's Zomers belde iemand mij op, die zo'n "last" had van grote rupsen in haar Fuchsia's. Uit de omschrijving maakte ik op, dat het rupsen waren van het Avondrood, Olifantsrupsen dus. En die zie ik er best toe in staat, een flinke Fuchsia kaal te vreten. Natuurlijk heb ik meteen een Fuchsia aangeschaft, in de hoop dat hij onmiddellijk opgevreten zal worden door Olifantsrupsen. Dat zou me goed uitkomen, want ik houd helemaal niet van Fuchsia's.
Leonieke Kruit.